

ASSOCIACIÓ DANSES A LA PLAÇA DEL REI
c/Igualada, 10, 4-1
BARCELONA 08012

MEMÒRIA ACTIVITATS "PRIMAVERA - 2010"

DIVENDRES 9 D'ABRIL DEL 2010 RUMB AL BAR

Espaterrant inici de temporada. Ja a les proves de so, dues noies d'un grup que eren assegudes a les escales, s'apunten a cantar rumbes amb els nois de RUMB AL BAR. La plaça ja és una festa abans de començar. L'inici oficial es fa amb ball de gèneres vuitcentistes però tots a base de cançons dels Beatles o similar. Els folkies avui tenen un temari diferent que els obliga a estar atents, i la gent que ja omple la plaça a les deu en punt canta aquelles velles cançons i somriu. A dos quarts d'onze comença la rumba particular d'aquest grup i l'alegria i el ball ja no s'atura fins a les dotze en punt. Els més habituals, desbordats, han de reconèixer que tan de bo tinguéssim més sovint grups com aquest.

J.C.

DIVENDRES 16 D'ABRIL DEL 2010
MUSCAT

DIVENDRES 23 D'ABRIL DEL 2010
PHILIPPE PLARD

I de sobte, el veus allà, a les escales, tocant i cantant

Divendres. Per fi!! Però avui és especial. 23 d'abril. La Diada de Sant Jordi, un dia laborable però que crec que hauria de ser festiu. Després de caminar entre parades de llibres, de roses i ensopegar amb gent per aquí i per allà, arriba l'hora. Sí!! Com cada divendres a les 22h hi ha una cita: el ball a la Plaça del Rei.

Així doncs, surto de casa apunt per ballar a la francesa. Faldilla llarga i un vestit a sobre. No plou. Quina sort, perquè amb el temps que ha anat fent aquests dies....

Amb el clarinet a l'esquena, baixo carrer Verdi avall per anar a buscar el metro. Va, va, quines ganes. Finalment, i després de sentir-ne a parlar, de sentir-lo en cd's, coneixeré i veuré en directe en Phillippe Plard, un gran acordionista francès capaç de captar l'atenció de tothom que tingui al seu davant.

Per sorpresa meva, quan arribo, veig que l'escenari no està davant les escales (com sempre), sinó una mica sota cobert per si un cas ploqués...

Com sempre passa, a la primera hora de ball hi ha poca gent. Cal considerar que és un dia especial amb Sant Jordi, i afegir-hi el temps que no ha anat acompanyant massa aquests dies.

Ai senyor!! Quin gustàs!!! Mica en mica va arribant la gent. S'acaba una dansa i de seguida en comença una altra... totes tan seguides que no tens temps ni de descansar.

La música se sent pels altaveus, mires a la tarima per veure quina cara fa el nostre músic d'avui i t'adones que no hi és. Busques entremig dels balladors... però on s'ha ficat? I de sobte, el veus allà, a les escales, tocant i cantant, o bé en altres moments al bell mig dels dansaires.

Es veuen cares alegres, la gent contenta, ulls brillants, ... buf... no sé com descriure tot el que vaig vivint.

La màgia de la plaça del Rei, avui és enorme, és com si no estiguéssim a Barcelona. No sé què és el que hi ha a l'ambient, no sé si es troba a la música, però sigui el que sigui és un dia genial!

Balls de parella, col·lectives, composades per ell mateix, danses tradicionals..... fan d'aquest espai un lloc fantàstic i que més que mai, oblidis totes les trifulgues que tens al cap.

Sembla que no, però el temps va passant i es va acostant l'hora d'acabar. Ningú ho vol. En Phillippe Plard ens regala un bis.

Tothom sembla encantat d'un divendres com el d'avui. Tan de bo tots fossin així, però ja se sap que cada divendres és igual però alhora diferent a la Plaça del Rei.

Amb molt bones vibracions, me'n vaig cap a casa, desitjant, una mica ansiosa, que arribi el divendres següent.

B.S.

DIVENDRES 30 D'ABRIL DEL 2010

RATAFIA (substituint al grup previst, que era SAFAREIG)

Ballant amb sabor de Ratafia

Què faig, vaig o no a la plaça? Penso, mentre estic observant un grup de nens i nenes com fan un taller de percussió amb tambors africans. Estic cansada, un dia esgotador, però per altra banda... ai!! No recordava que tinc un sopar. A veure com ho farem això...

Sí!! He pogut anar a ballar. Miro el programa i veig que posa Safreig. Ai, mira que bé, penso, podré saludar a en Roger. Amb una mica de presses, arribo a plaça i per sorpresa meva em trobo que a l'escenari hi ha tres músics: acordió diatònic, percussió i clarinet. Uau! I qui és aquest grup? Conec dos dels components: Pere Romaní a l'acordió i Víctor Pedrol a la percussió, però el clarinetista no sé qui és...

Bé, la qüestió, aquest grup, Ratafia, saben animar molt bé la festa. Hi ha força gent ballant a la plaça. Per sorpresa meva, em vaig trobant a gent coneguda i que feia temps que no veia. I és que la Plaça del Rei, a part de convertir-se en un lloc màgic i nostàlgic cada divendres, és un lloc on s'hi fan retrobaments amb la gent, cosa que fa que et perdis alguna dansa.

Tot i així, entre saludar i saludar, la música no para de sonar. Toquen danses d'aquí i d'allà, de parella i de grup. Es viu un molt bon ambient. Gent amb ganes de ballar, amb ganes de descarregar energia.

Avui he arribat un poc tard, cosa que no m'agrada massa. No tan per perdre estona de ball, sinó perquè necessito un temps per situar-me i mica en mica impregnar-me de tot aquest ambient.

Poc a poc, però, l'hora d'acabar és arribada. No... toqueu-ne més... algun bis de regal ens el fan i tots l'acceptem contents. Ja ens agradaria que en toquessin més, però no ens podem estar pas tota la nit ballant... malauradament!!

Així doncs, no toca més remei que esperar el divendres següent.

B.S.

DIVENDRES 7 DE MAIG DEL 2010
POCASOLFA

DIVENDRES 14 DE MAIG DEL 2010
SE'N FA UNA

DIVENDRES 21 DE MAIG DEL 2010
MARSUPIALIS

DIVENDRES 28 DE MAIG DEL 2010
GUIRIGALL

DIVENDRES 4 DE JUNY DEL 2010
LA PORTÀTIL.FM

DIVENDRES 11 DE JUNY DEL 2010
SANT \$ FOT

DIVENDRES 18 DE JUNY DEL 2010
LA VALLESANA